स्वनिविष्टंराज्यं सौभ्रात्रेणसाधारणंकरोति लक्ष्मणेति ॥ ४३ ॥ राज्यफलरूपान् इष्टान् मनोनुकूलान् भोगान् विषयान् ॥ यद्वा राज्यफलानि धर्मार्थौ तौच प्राप्नुहि ॥ त्वदर्थं नस्वप्रयोजनाय ॥ ४४ ॥ सीतांच स्वंच अभ्यनुज्ञाप्य सीतायैस्वस्मैचमातृभ्यामनुज्ञां दापयित्वा निवेशनंस्वगृहं ययौ चस्वर्थे ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा॰वा॰आ॰ अ॰चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७ ॥ संदिश्य रामंउपवासादिकुर्विल्युक्त्वा ॥ १ ॥ गच्छेति ॥ उपवाससंकल्पादेःपुरोहितसाध्यत्वादितिभावः॥

लक्ष्मणेमांमयासार्धंप्रशाधित्वंवसुंधरां ॥ द्वितीयंमेंतरात्मानंत्वामियंश्रीरुपस्थिता ॥ ४३ ॥ सौमित्रेभुंक्ष्वभोगांस्त्वमिष्टान्राज्यफलानिच ॥ जीवितंचापिराज्यंचत्वदर्थमभिकामये ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणंरामोमातरावभिवाद्यच ॥ अभ्यनुज्ञाप्यसीतांचययौस्वंचनिवेशनं ॥ ४५ ॥ इत्यार्षेश्रीरा॰वा॰आ॰अ॰चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संदिश्यरामंनृपतिःश्वोभाविन्यभिषेचने ॥ पुरोहितंसमाहूयवसिष्ठमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥ गच्छोपवासंकाकुत्स्थंकारयाद्यतपोधन ॥ श्रेयसेराज्यलाभायवध्वासहयतव्रत ॥ २ ॥ तथेतिचसराजानमुक्त्वावेदविदांवरः ॥ स्वयंवसिष्ठोभगवान्ययौरामनिवेशनं ॥ ३ ॥ उपवासयितुंवीरंमंत्रविन्मंत्रकोविदं ॥ ब्राह्मंरथवरंयुक्तमास्थायसुधृतव्रतः ॥ ४ ॥ सरामभवनंप्राप्यपांडुराभ्रघनप्रभं ॥ तिस्रःकक्ष्यारथेनैवविवेशमुनिसत्तमः ॥ ५ ॥ तमागतमृषिंरामस्त्वरन्निवससंभ्रमं ॥ मानयिष्यन्समानार्हंनिश्चक्रामनिवेशनात् ॥ ६ ॥ अभ्येत्यत्वरमाणोथरथाभ्याशंमनीषिणः ॥ ततोवतारयामासपरिगृह्यरथात्स्वयं ॥ ७ ॥ सचैनंप्रश्रितंदृष्ट्वासंभाष्याभिप्रसाद्यच ॥ प्रियार्हंहर्षयन्राममित्युवाचपुरोहितः ॥ ८ ॥ प्रसन्नस्तेपितारामयत्त्वंराज्यमवाप्स्यसि ॥ उपवासंभवानद्यकरोतुसहसीतया ॥ ९ ॥ श्रेयसे विघ्ननिवृत्तिरूपश्रेयोर्थं ॥ २ ॥ ३ ॥ब्राह्मं ब्राह्मणारोहणयोग्यं युक्तं अश्वैः ययाविति पूर्वेणान्वयः ॥ ४ ॥ पांडुराभ्रवत् निबिडप्रभं ॥ कक्ष्याः द्वाराणि ॥ ५ ॥ त्वरन्निव त्वरन्नेव ॥ ससंभ्रमं सादरं ॥ ६ ॥ परिगृह्य हस्तेनहस्ते धृत्वा ॥ ७ ॥ संभाष्य वत्सेत्यादिसंबोध्य ॥ अभिप्रसाद्य स्तुतिभिरितिशेषः ॥ प्रियार्हं प्रियोक्त्यर्हं ॥ ८ ॥ ९ ॥